

[Ritt Bjerregaard.]

socialdemokratiske regering arbejdede med, men som vi ikke nåede konkrete resultater med, så vi går meget gerne ind i et konkret arbejde om dette område.

Så var det meget fristende at gå ind i en lang principiel diskussion med hr. Arne Bjerregaard, som snakkede om ligheden og det ensartede. Man kunne få det indtryk, at hr. Arne Bjerregaard mente, han kunne tage patent på, hvad der var menneskelighed, og hvad der ikke var menneskelighed. Jeg mener ikke, at lighed er ensbetydende med, at alle mennesker er ens eller skal være ensartede. Det, vi har understreget med den lighed, vi har ønsket i forbindelse med folkeskolen, er, at der ikke skal være formelle hindringer for en videre uddannelse, og den lighed består altså i, at alle, der har gennemført en 9-årig grunduddannelse, skal have mulighed for selv at vælge en fortsat uddannelse. Dermed er ikke sagt, at alle er ens.

Jeg vil slutte med at takke for de positive tilsagn om at gå i gang med arbejdet i uddannelsesudvalget og håbe, at denne debat har afklaret nogle af de problemer, som har været meget store ude omkring i skolerne, hvor man har været i gang med det praktiske arbejde.

Halvgaard (FP):

Jeg ved ikke, hvor meget kendskab hr. Maigaard har til arbejdet i den danske folkeskole og til forholdet mellem lærere og elever, men hr. Maigaards indlæg tyder ikke på et sådant kendskab, når han kan påstå, at der er sociale skævheder ved en deling efter 7. klasse, og i det hele taget at der findes sociale skævheder og urimeligheder i folkeskolens arbejde. Det er ikke rigtigt, og jeg vil nærmest betegne det som en mistænkeliggørelse af skolens og lærernes opgave, der netop er at vejlede eleverne på bedste måde og få dem placeret i et niveau, der passer dem bedst.

Uddannelsesmæssig lighed fås netop kun ved stadig væk at beholde karaktergivning,

således at det alene er elevens dygtighed, der betinger adgang til statsfinansieret videreuddannelse.

En deling efter 7. klasse er alene et spørgsmål om at få eleverne placeret netop i et klasseniveau, hvor de føler sig hjemme og kan konkurrere på lige fod inden for samme interesseområde. Når eleverne på den måde er delt efter anlæg og interesseområder, kan konkurrenceelementet igen accepteres i form af karaktergivning og vurdering af den enkelte elevs indsats. Det er simpelt hen et naturbehov, som er nødvendigt og ikke kan fjernes. At ville forsøge derpå er fuldkommen absurd og vil medføre utilfredsstillende og ulykkelige tilstande for flertallet og gøre alle elever i den danske folkeskole lige uvidende.

Både børn og voksne kan lide at tumle med problemerne, og de kan lide at løse dem, men forlanger samtidig også, at resultatet vurderes.

Undervisningsministeren (*Tove Nielsen*):

Jeg vil blot lige sige til hr. Heinesen, at jeg ikke har misforstået forliget. Det er jeg fuldstændig sikker på jeg ikke har.

Jeg delte det netop bevidst op og sagde: i forliget ligger der det, at regeringen har måttet afstå fra at fremsætte visse lovforslag, hvori der lå nogle besparelser på undervisningsområdet. Nu står vi så og diskuterer et lovforslag, som vi ved koster en hel del penge — den tidligere regering må vide det, eftersom man selv har måttet udskyde det af økonomiske grunde én gang. Så sagde jeg blot, at selv om det ligger ud over forliget og ikke har noget med det kommende finansår at gøre, men først det næste igen, ville det dog have været ønskværdigt, om socialdemokratiet allerede på nuværende tidspunkt ville være med til at anvise nogle måder, man kunne spare på, så vi havde lettere ved af økonomiske grunde at køre det igennem. Jeg har altså ikke misforstået forliget, jeg har ikke blandet de to ting sammen.

Så sad jeg ærlig talt og blev helt betænke-